

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/104/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319011108
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4319011108.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a členov senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci proti odsúdenému N. A., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného N. A. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 08.10.2019 sp. zn. 3Nt/92/2019, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29.11.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného N. A. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 9 ods. 2, ods. 4 písm. a/ zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zamietol návrh odsúdeného N. A. o preradenie na ďalší výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava II., sp. zn. 3T/62/2017 zo dňa 06.06.2017 a z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov nepodmienečne uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 3T/41/2015 zo dňa 07.04.2015, právoplatným dňa 12.08.2015 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava II., sp. zn. 3T/41/2015 zo dňa 08.02.2018 z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že neboli splnené zákonné podmienky pre preradenie odsúdeného z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keď odsúdený splnil len formálnu podmienku (zákonnú lehotu na podanie návrhu o preradenie), avšak nespĺnil materiálnu podmienku a to napriek tomu, že bol päťkrát disciplinárne odmenený, ktoré odmeny boli len za plnenie pracovných povinností, avšak ďalšie podmienky na vytvorenie si predpokladov na preradenie do minimálneho stupňa stráženia splnené neboli. Poukázal na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Želiezovce, z ktorého vyplýva, že spočiatku jeho správanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, toto sa vplyvom pedagogického pôsobenia stabilizovalo, o prednášky a besedy s právnou a protidrogovou tematikou mal len sporadický záujem, doposiaľ nepreukázal také polepšenie, aby sa zbavil všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré ho viedli k trestnej činnosti a ani v individuálnej práci sa nepodarilo dosiahnuť pozitívne zmeny v jeho hodnotovej orientácii. Súd I. stupňa bol toho názoru, že typ ústavu a stupeň jeho stráženia v súčasnej dobe zodpovedá miere prevýchovy odsúdeného a možnostiam jeho resocializácie a preto i naďalej je potrebné pôsobiť na neho výchovnými prostriedkami v ústave so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, odsúdený podal sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil. V sťažnosti zo dňa 14.10.2019 uviedol, že ÚVTOS Želiezovce ho neodporučilo na preradenie do minimálneho stupňa stráženia a to aj napriek tomu, že počas výkonu trestu v rámci dostupných možností

sa snažil plniť program zaobchádzania najlepšie ako vedel a ako mu to umožňoval výkon trestu. Tvrdil, že je pracovne zaradený, kde bol 4-krát odmenený za vzornú pracovnú morálku a jedenkrát mu bola udelená riaditeľská pochvala. Vo voľnom čase sa zúčastňuje všetkých dostupných aktivít, avšak z dôvodu pracovného zaradenia nemôže získať iné odmeny, nie je problémový typ, je v kolektíve obľúbený a spíňa všetky body programu zaobchádzania. Je pre neho nelogické a nepochopiteľné, prečo zo strany pedagógov nebol doporučený na zmenu spôsobu výkonu trestu. Podľa jeho názoru súdy sú oprávnené rozhodnúť o jeho preradení do nižšieho stupňa, aj keď nebol doporučený ÚVTOS, keďže sú vo svojom rozhodovaní nezávislé a nestranné. Žiadal, aby Krajský súd v Nitre jeho návrhu vyhovel a preradil ho do minimálneho stupňa stráženia.

V doplnení sťažnosti zo dňa 13.11.2019 sa vyjadril k podľa jeho názoru nesprávnemu vypracovaniu jeho hodnotenia, ktoré bolo postavené na klamstve a ktoré malo podstatný význam pre rozhodnutie súdu. Nesúhlasil s názorom ÚVTOS, že jeho správanie sa nebolo vždy na požadovanej úrovni a že sa zmenilo len vďaka vplyvu väzenského personálu. Uviedol, že po celú dobu výkonu väzby a výkonu trestu sa správal slušne, s odsúdenými konflikty nevyvolával a plnil si nariadenia a pokyny príslušníkov ÚVTOS, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že bol doposiaľ päťkrát disciplinárne odmenený. Nesúhlasil ani s konštatovaním uvedeným v hodnotení ÚVTOS, že ciele programu zaobchádzania sa plnia iba priebežne a to len v oblasti zaraďovania do práce a v ostatných bodoch sa plnia iba čiastočne. Skutočnosť, že je zaradený do práce mu znemožňuje plnenie ďalšieho programu zaobchádzania, keď sa nemôže zúčastňovať rôznych prednášok z dôvodu, že tieto sa konajú v čase, keď je on v práci. Rovnako je to aj s inými aktivitami, na ktoré sa odsúdení zapisujú. Prehlásil, že je si vedomý ním spáchaných skutkov aj svojej drogovej minulosti, avšak v ÚVTOS Želiezovce nie je vytvorený žiadny program na takúto problematiku a vo výkone trestu neberie žiadne tabletky, uvažuje a koná rozvážne. Podľa jeho názoru riaditeľ ÚVTOS nemôže nikdy objektívne posúdiť mieru nevyhnutnej nápravy u odsúdeného, keďže s odsúdenými neprichádza do kontaktu. S poukazom na hore uvedené žiadal, aby Krajský súd v Nitre vyhovel jeho žiadosti a preradil ho do minimálneho stupňa stráženia.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por., preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak odsúdený zaradený do ústavu s vyšším stupňom stráženia plní program zaobchádzania, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s nižším stupňom stráženia; to neplatí pre odsúdeného na doživotný trest.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov, o zmene spôsobu výkonu trestu preradením do iného stupňa stráženia rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu alebo odsúdeného alebo aj bez takéhoto návrhu. Odsúdený môže podať návrh o zmenu spôsobu výkonu trestu preradením len do ústavu s nižším stupňom stráženia po vykonaní

- a) tretiny trestu, ak bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia,
- b) tretiny zo zvyšku trestu zostávajúceho po jeho preradení z ústavu s maximálnym stupňom stráženia do ústavu so stredným stupňom stráženia,
- c) polovice trestu, ak bol zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Po preskúmaní spisového materiálu nadriadený súd zistil, že odsúdený začal vykonávať trest uložený mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 3T/62/2017 dňa 11.07.2017, pričom koniec tohto trestu má 08.03.2020, kedy by mal nastúpiť trest uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 3T/41/2015 zo dňa 07.04.2015 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 3T/41/2015 zo dňa 08.02.2018, pričom dňa 08.08.2020 má predpokladaný koniec trestu.

Nadriadený súd sa plnom rozsahu stotožnil so závermi súdu prvého stupňa uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, že odsúdený na preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia splnil len formálnu podmienku uvedenú v § 9 ods. 4 písm. a/ Zák. č. 475/2005 Z.z. keď vykonal tretinu uloženého trestu. Nesplnil však ďalšiu z materiálnych podmienok, že úplne plnil stanovený mu program zaobchádzania, ktorý podľa hodnotenia riaditeľa ÚVTOS plnil len v pracovnej oblasti, za čo mu boli udelené odmeny. Pokiaľ však ide o iné aktivity, svoj voľný čas trávil prevažne sledovaním televíznych

programov a hraním spoločenských hier, pričom o ďalšie kultúrno-osvetové podujatia nejavil záujem, o tieto prejavoval záujem až v poslednom čase. Vzhľadom k tomu, že sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti a to aj počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, nemá kritický postoj k páchaniu trestnej činnosti a jeho aktivita pri plnení jednotlivých cieľov programu nie je vo všetkých oblastiach na požadovanej úrovni, nebol doporučený, resp. nemožno konštatovať, že preukázal splnenie podmienok na zmenu spôsobu výkonu trestu.

K námietkam odsúdeného je potrebné uviesť, že pokiaľ je odsúdený vo VTOS a má stanovené ciele programu zaobchádzania, tieto je povinný plniť vo všetkých smeroch. Nestačí, aby jeho aktivity boli zamerané len na riadne vykonávanie si práce, za čo bol skutočne aj odmenený a o ďalšie aktivity neprejavoval dostatočný záujem. Tvrdenie odsúdeného, že vzhľadom k tomu, že pracuje, nemá možnosť zapájať sa aj do iných aktivít, nie je pravdivé, pretože v prípade záujmu o iné aktivity mohol požiadať buď pedagóga, alebo iného príslušníka ÚVTOS o to, že by mal záujem sa týchto aktivít zúčastňovať, čo by mu bolo umožnené.

Súd I. stupňa pri rozhodovaní správne vychádzal z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS a tiež z predchádzajúceho spôsobu života odsúdeného, pretože už aj v minulosti bol odsúdený a bol aj vo výkone trestu a opakovane sa dopúšťal trestnej činnosti.

Na podklade hore uvedených skutočností a s odkazom na zákonné a správne dôvody napadnutého uznesenia, bola sťažnosť odsúdeného ako nedôvodná zamietnutá, keďže neboli zistené ani žiadne nesprávnosti v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.